

СТАНОВЛЕННЯ САМОРЕГУЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У РОСІЙСЬКІЙ ФЕДЕРАЦІЇ ТА УКРАЇНІ

Немченко А.С., Хоменко В.М., Сушарина І.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

Донецький національний медичний університет ім. М. Горького

economica@ukr.net

Процеси демократизації суспільного життя та розвиток ринкових відносин вимагають від урядів країн СНД розвитку саморегулювання професійних організацій. У Росії, як і в Україні, саморегулювання знаходиться на початкових стадіях розвитку. При цьому у Росії впровадження саморегулювання характеризується як «делеговане саморегулювання» через передачу владою їм деяких прав. Але на практиці, у ході еволюції суспільства у громадян такі права виникають природним шляхом. Тобто у Росії держава повертає саморегулювним організаціям (СРО) їх природні права. Це супроводжується виникненням у останніх низки певних обов'язків, які притаманні саме СРО, а саме, розробки професійних стандартів, забезпечення допуску до професії, введення системи покарань і процедури їх застосувань до недобросовісних членів професійної спільноти.

Запровадження системи саморегулювання у Росії витісняє державні регуляторні функції. Так, наприклад, внаслідок створення СРО керуючих арбітражних організацій вже призвело до ліквідації Федеральної служби РФ з фінансового оздоровлення та банкрутства, а впровадження СРО у будівництві – до ліквідації Росбудівництва.

Законодавством РФ передбачена можливість створення СРО за більш ніж 15 напрямками діяльності (серед яких, до речі, відсутні медицина та фармація). Досвід впровадження СРО в Росії є важливим і для України, яка йде аналогічним шляхом. При цьому в Україні вже опубліковано кілька законопроектів щодо запровадження саморегулювання в Україні, включаючи медицину та фармацію. На жаль, такі законопроекти не втілюються у життя і відхиляються владою незважаючи на проголошену нею ж необхідність впровадження суспільного регулювання.